

Forslag vil sætte Consumenterne istand til at faae deres Sukker 1 Rbd. 26 § billigere; og det er altsaa den ærede Forslagsstillers Ønske, at Consumenterne ikke skulle kunne faae deres Sukker 1 Rbd. 26 §. billigere pr. 100 Pd.? Den ærede Taler tager gjerne saadanne enkelte Stykker frem for sig; idag har han fremtaget Sukkerfabrikanterne og ene' seet paa dem, idet han holdt sin Tale; men der gives virkelig andre Borgere end Sukkerfabrikantere; Naar den ærede Rigsdagsmand taler om Slesvig, tænker han kun paa dem, som i Slesvig fabrikere Sukker, og han beder os da tænke paa vore slesvigiske Sukkerfabrikanter, men gives der Nogle, som fabrikere Sukker, saa maa der ogsaa være Nogle, som spise Sukker, og jeg vil da bede Forsamlingen ogsaa at tænke paa dem af vore slesvigiske Brødre, som spise Sukker, og ikke gaae hen og fordyre Sukkeret for dem, saa at de f. Ex. ikke, hvergang de komme en Skeefuld Sukker i deres Thee, med Harmen skulle tænke paa, at det dyre Sukker kunne de taffe den danske Rigsdag for. Lad os, som sagt, ved at forhandle om Sukkertolden, huske paa, at der er andre Borgere i Landet end Sukkerfabrikanterne. Udvalget har ved at foreslaae en Nedsættelse til 4 Rbd. 16 §. væsentlig holdt sig til Betragtningen af de hollsteenske Forhold. Denne Told af 4 Rbd. 16 § bestaaer nemlig i Holsteen, og det glæder mig, at den sidste ærede Taler ikke har omtalt dette; thi det viser, hvor stor Vægt han maa lægge paa Betydningen af den Indvending, der herfra kunde hentes mod hans Forslag. Udvalget har altsaa kun foreslaaet, at Tolden skal nedsættes til det, som den allerede er i Holsteen, medens den ærede Forslagsstiller, som vil bidrage Sit til at jævne Toldforskjellen og gjøre Toldforbindelsen saa sød som muligt for vore slesvigiske og hollsteenske Brødre, derimod vil forhøje Tolden fra 4 Rbd. 16 §, som er den nu bestaaende Told i Holsteen, til 5 Rbd. 42 §. Det er altsaa den Vei, han følger for at forberede Frihandelen og indføre de lavere Toldsatser i Holsteen (Munterhed); han finder, at det er en rimelig Vei at gaae, foreløbig at forhøje Sukkertolden fra 4 Rbd. 16 § til 5 Rbd. 42 §, hvorefter den ærede Forslagsstiller troster os

med i Aarenes Løb at ville føre os til Frihandelen. For mig har den Betragtning maade været afgjørende, at, naar vi ønske lavere Toldsatser, og ønske dem gennemførte i hele Monarchiet, saa skulle vi ikke lettelig gaae hen og forhøje de lavere Toldsatser i Holsteen, givende et Haab om, at de senere skulle gaae ned, og jeg troer, at Forsamlingen ogsaa maa lægge megen Vægt paa denne Betragtning maade. Udvalget vilde i den Henseende med Hensyn til andre Toldsatser være tilbøieligt til at gaae videre; men der er fra Finantsministerens Side gjort den Indvending, at det med Hensyn til Holsteen havde sine store finansielle Betæneligheder, og derfor have vi forladt den Vei; men hvad Nedsættelsen paa Sukker angaaer, har den aldeles ikke nogen finansiell Betydning, hvorfor Udvalget i saa Henseende har fastholdt denne Bestemmelse. Jeg troer, at det vil være vanskeligt for Thinget at fatte og følge de mange og omstændelige i saa Henseende anstillede Beregninger, og man seer af den ærede Forslagsstillers Exempel, hvor let man kan tage fejl og f. Ex. regne Rbd. for Frcs. Jeg troer iøvrigt, at Alt hvad den ærede Taler har fremsørt, er Noget, der altid kommer frem ganske paa samme Maade, ganske med de samme Ord, hvergang der er Tale om Nedsættelse af en Toldbeskyttelse. Lad os imidlertid holde os til den ærede Talers egen Indrømmelse, hvorefter Fabrikanterne ville have en Beskyttelse af 52 § pr. 100 Pd. I saa Fald maae de, som i fremmede Lande ville concurrere med vore Fabriker, først fabrikere deres Sukker 52 § billigere pr. 100 Pd., foruden at de endvidere maae udrede Fragt, Provision, Sundtold og saa fremdeles, inden der bliver Spørgsmaal om, at de kunne concurrere, og jeg vil da herester, naar det endvidere maa anerkjendes, at vore Sukkerfabriker staae paa et høit Standpunkt saavel med Hensyn til Dygtighed som til Capital, tillade mig at spørge, om det ikke er rimeligt, at de vilde kunne udholde en Concurrence med de udenlandske Fabrikanter, for hvilke de have de nysnævnte Fordele forud. Det forekommer mig, at Sagen saaledes stiller sig simpelt og klart. Vore Sukkeraffinadeurer ville intet have at befrygte, deres Fordeel vil maastee blive noget mindre, men Opfordringen